

betalt i mange Tilfælde. Og det er en rimelig Lempelse, der her foreslaas.

Dernæst skal jeg gaa over til at omtale *Forslag til Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme*. Jeg har fundet det rigtigst ikke at paalægge de faste Ejendomme i det hele større Afgifter end dem, de bærer nu, og det af forskellige Grunde. Saavel i By som paa Land er de faste Ejendomsbesiddere i en vanskelig Stilling for Tiden; i Byerne tynges de dels af den almindelige Produktionskrise og dels af Huslejeloven, paa Landet tynges de af de stærkt synkende Konjunkturer for Landbruget, som nærmer sig en Landbrugskrise. Det vil derfor ikke være det rette Øjeblik til, at Staten paalægger de faste Ejendomme i det hele og store en Forøgelse af Afgifterne. Jeg har ogsaa en anden Grund til ikke at foreslaa det, den nemlig, at dette Omraade og særlig Værdistigningsskatten bør for en væsentlig Del forbeholdes Kommunerne. Staten bør ikke tage for meget deraf, thi Kommunerne maa have en rimelig Margin til deres Beskatning af faste Ejendomme, en Beskatning, der er ganske særlig egnet for Kommunerne, navnlig Værdistigningsskatten, men herom vil der senere fremkomme Forslag angaaende den kommunale Beskatning. Idet her altsaa regnes med væsentlig det samme Udbytte for den samlede Skat, sker der ikke ringe Forskydninger indenfor Skatten, idet det nemlig foreslaas at gaa over til en Beskatning efter Grundskyld, kombineret med den nu bestaaende Ejendomsskyld. Der foreslaas paalignet en Grundskyld efter lignende Principper, som blev gennemført i 1920 efter den daværende Lov, en Beskatning af Grundskyld paa $1\frac{1}{2}$ pro mille, og da det beskattede Beløb kan anslaaes til 4 357 Millioner, vil der altsaa herved kunne fremkomme en Skatteindtægt for Staten paa 6 540 000 Kr. Overskyldraadet, som er hørt om denne Sag, har udtalt, at Vurderingen i 1920, skønt den ikke var foretaget umiddelbart med Beskatning for Øje, dog efter den Undersøgelse, Overskyldraadet har foretaget, vil kunne være brugelig som Grundlag for Paaligning af Grundskyld, naar det ikke kommer op i meget høje Etager.

Ved Siden af denne Grundskyld paa $1\frac{1}{2}$ pro mille foreslaas det saa at bevare Ejendomsskylden som supplerende Skat, saaledes at det Beløb, hvormed Ejendomsskyldvurderingen overstiger Grundskyldvurderingen, beskattes med den nuværende Sats, nemlig 1,1 pro mille, dog saaledes, at der fradrages af dette Overskudsbeløb 10 000 Kr. Dette sker dels for at ækvivalere de Skattefradrag, der allerede nu gælder baade for By og paa Land, og dels for at lempe Beskatningen saa meget som muligt for Bebyggelserne. Meningen med at gaa over til Grundskyld er hovedsagelig at skabe en Lettelse for de arbejdsskabte Værdier og da først og fremmest for Bebyggelsen. Derfor er det, man særlig beskatter Jordværdien, hvorimod de arbejdsskabte Værdier behandles lempeligt. Naar jeg ikke har ønsket at foreslaa helt at borttage Ejendomsskylden, men bevare den som en supplerende Skat, der altsaa væsentlig kommer til at virke som en Bygningsskat — lad mig tilføje, at efter Overskyldraadets Mening vilde en særlig Bygningsvurdering være vanskelig eller slet ikke gennemførlig —, har jeg maattet vælge den Vej at tage dette Forskelsbeløb mellem Grundskyldvurderingen og Ejendomsskyldvurderingen. Men hvis man ikke gav et Afdrag, der naar op til ca. 10 000 Kr., vilde dels Skattens samlede Beløb blive større end det nuværende, og dels vilde der ikke fremkomme den Lettelse, der ubetinget bør fremkomme for de arbejdsskabte Værdier. Med Hensyn til Virkningerne af denne Forandring kan det siges, at den vil ikke faa nogen Indflydelse paa Fordelingen af Skatten mellem Land og By, men den vil indenfor Bygruppen og indenfor Landgruppen faa en ikke ganske ubetydelig Indflydelse. Der vil falde noget mere paa København og noget mindre paa Købstæderne, der vil falde noget mere paa de større Ejendomme og noget mindre paa de smaa, og navnlig vil Lettelsen være stor for Huse, til hvilke der ikke hører Jordbrug, eller hvortil der kun hører et lille Jordbrug, og samtidig dermed vil der komme en betydelig Merbeskatning for ubenyttede Grunde, idet et af Skattens Formaal netop er at være en Spore til at udnytte Jorden ved Bebyggelse